

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

indgreb i forhold, som samfundet helst vil undgå at blande sig i, men det er tidens nød, der gør lovgivning af denne karakter nødvendig, og det må vi alle bøje os for. Når denne diskussion om landbrugets stilling er rejst og er blevet så skarp, som den er, skyldes det i væsentlig grad udtalelsen fra landboforeningerne, som var meget udfordrende. Der er ingen i denne sal, der benægter landbrugets værdifulde, ja, yderst værdifulde indsats i samfundslivet og i produktionslivet og den betydning, denne indsats har for hele vor økonomi og for hele vort samfund. Det er slet ikke det, der er diskussion om. Det problem, vi drøfter, er, hvordan befolkningsgrupperne ligeligt og i fællesskab skal bære de byrder, der er nødvendige, og dèr er det ikke rigtigt, når lederen af en stor organisation, det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, står op her og vil give det udseende af, at man gennem disse foranstaltninger ensidigt vender sig mod landbruget. Det er ikke rigtigt, og en mand, der står i den stilling overfor et erhverv, som det ærede medlem står i overfor det danske landbrug, har en større forpligtelse end andre til at sige sandheden om tingene. En organisationsleders opgave er ikke først og fremmest at sige det, som hans medlemmer gerne vil høre, men en organisationsleders ansvar og opgave er, når landet er i nød, at sige sandheden til de folk, han repræsenterer, og det gør det ærede medlem ikke ved den fremstilling, han her giver af tingene. Det ærede medlem har ret i, at de andre erhverv bør yde deres bidrag, hvad der også stort set nu er pålagt dem; jeg har i dag nævnt et område, som er tilbage, og som jeg håber regeringen snart vil beskæftige sig med, skibsfartens bidrag. Der er også andre områder indenfor erhvervslivet, som vi som et led i aftalerne må se på og følge med i, hvad avancer og lignende angår, men det ærede medlem bør ikke ensidigt vende sin kritik, som han faktisk gør, mod lønmodtagerne her i landet og mene, at alting var klarert, hvis vi blot var gået ind på tankegangen om at holde en del af dyrtidstillægget tilbage. Jeg sagde, da vi drøftede spørgsmålet her ved en anden lejlighed, at man kan naturligvis altid diskutere, om dette at holde en del af dyrtidstillægget tilbage eller indføre en bunden opsparing under en eller anden form er den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde i den øjeblikkelige økonomiske situation, men man kan ikke stille det op på den måde, at det ene er udtryk for en ligelig fordeling, det andet for en uligelig fordeling, og lade alle tilsagn

om at medvirke bortfalde, i samme øjeblik som vi ikke følger nøjagtig den fremgangsmåde, som det ærede medlem og hans parti var tilhænger af.

Og hvad er det, landbruget skal yde? Ved fastlæggelsen af priserne forrykkes der intet som helst med hensyn til smørprisen; den bliver akkurat den samme, om denne lov gennemføres eller ikke; landbrugets indtægt ved smørsalget bliver akkurat den samme efter denne lov. For flæskets vedkommende bliver der den forskel, at den fjerdedel, eller hvor meget det er, af landbrugets produktion, som afsættes på hjemmemarkedet, afsættes til en lavere pris. Derudover drejer det sig om forskellen mellem den pris, landbruget kunne sælge sit korn til, og den pris, man efter den 1. august kan få efter den nye kornlov. Hvor stor denne forskel er, ved det ærede medlem ingenting om; vi må alle håbe, at den ikke bliver særlig stor, men de tal, det ærede medlem opererer med som landbrugets bidrag til kriseforanstaltningerne, er tænkte tal, som måske slet ikke bliver til virkelighed, forhåbentlig ikke bliver til virkelighed. Det ganske konkrete, som landbruget skal yde som sit bidrag, ligger ikke udover det, der er overkommeligt. Denne ydelse fra landbrugets side indebærer krav om, at alle andre deltager, men den ligger ikke udover landbrugets evne i den givne situation, og formålet med det hele, at sanere vor økonomi og standse prisstigningerne, er landbruget lige så stærkt som nogen andre her i landet interesseret i.

Jeg mener derfor, at det ærede medlems fremstilling af sagen er ensidig, og med den stilling, det ærede medlem indtager indenfor landbruget, er det uheldigt, at han giver denne ensidige fremstilling. Det ærede medlem og hans organisation, som på et tidligere tidspunkt gav tilslutning til disse foranstaltningers gennemførelse, kan ikke nu med saglig begrundelse trække sig ud af det og sige, at de ikke vil være med. I det forslag, som blev drøftet med landbrugsorganisationerne, var spørgsmålet om prisbinding på hjemmemarkedet også med og fik tilslutning fra organisationerne. Derfor kan det ærede medlem ikke pludselig stå op og kritisere den ordning, han selv på et givet tidspunkt har været med til at anbefale.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen gav tilslutning til den kritik, som jeg og andre har rettet imod affattelsen af punkt 1 i ændringsforslag nr. 1, gående ud på, at landbrugsministeren skal søge tilslutning fra landbrugsorganisationerne. Det var altså